Europeiska centralbankens rekommendation avseende rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver

(98/C 246/06)

(Framlagd av Europeiska centralbanken den 7 juli 1998)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad stadgan), i denna särskilt artikel 19,

med beaktande av rekommendationen från Europeiska centralbanken (nedan kallad ECB),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av kommissionens yttrande,

i enlighet med den procedur som anges i artikel 106.6 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat ”fördraget”) samt i artikel 42 i stadgan, och

av följande skäl:

(1) Artikel 19.2 skall, i kombination med artikel 43.1 i stadgan, med punkt 8 i protokollet (nr 11) om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och med punkt 2 i protokollet (nr 12) om vissa bestämmelser angående Danmark, inte ge en icke deltagande medlemsstat några rättigheter eller skyldigheter.

(2) Enligt artikel 19.2 i stadgan skall rådet bland annat fastställa basen för minimireserver och de högsta tillåtna kvoterna mellan dessa reserver och basen för dem.

(3) Enligt artikel 19.2 i stadgan skall rådet även fastställa lämpliga sanktioner för uraktlåtenhet att uppfylla dessa krav, och i den här förordningen fastställs specifika sanktioner. I den här förordningen hänvisas dessutom till rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens befogenhet att ålägga sanktioner vad gäller principer och förfaranden för åläggande av sanktioner samt föreskrivs ett förenklat förfarande för åläggande av sanktioner avseende vissa typer av regelöverträdelser. I fall av motstridighet mellan bestämmelserna i rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens befogenhet att ålägga sanktioner och de bestämmelser i den här förordningen som ger ECB befogenhet att ålägga sanktioner bör bestämmelserna i den här förordningen gälla.

(4) Enligt artikel 19.1 i stadgan får ECB-rådet fastställa regler för beräkning och fastställande av de minimireserver som krävs.

(5) För att systemet med minimireserver skall kunna vara ett effektivt verktyg för förvaltning av penningmarknaden och reglering av penningmängdens expansion måste det ha en sådan struktur att ECB har förmåga och flexibilitet nog att tillämpa reservkrav mot bakgrund av och med hänsyn tagen till förändringar i fråga och de ekonomiska och finansiella förhållandena i de deltagande medlemsstaterna. För att begränsa möjligheterna att kringgå reservkraven får ECB tillämpa dem på förpliktelser som härrör från poster utanför balansräkningen, särskilt poster som — antingen enskilt eller i kombination med andra poster i eller utanför balansräkningen — är jämförbara med förpliktelser som är upptagna i balansräkningen.

(6) I arbetet med att fastställa detaljerade regler för åläggandet av krav på minimireserver — inbegripet fastställandet av faktiska reservkvoter, av eventuell förräntning av reserverna, av eventuella undantag från reservkraven och av eventuella ändringar av kraven på en viss grupp eller vissa grupper av institut — måste ECB sträva efter att uppnå de mål för Europeiska centralbankssystemet (nedan kallat ECBS) som sätts upp i artikel 105.1 i fördraget och som avspeglas i artikel 2 i stadgan. Detta innebär bland annat att ECB måste sträva efter att undvika betydande, icke önskvärda effekter i fråga om undanträngning eller disintermediering. Åläggandet av reservkrav kan utgöra en beståndsdel i utformningen och genomförandet av gemenskapens penningpolitik, något som anges som en av ECBS:s grundläggande uppgifter i artikel 105.2 första strecksatsen i fördraget och som avspeglas i artikel 3.1 första strecksatsen i stadgan.

(7) De sanktioner som föreskrivs för uraktlåtenhet att fullgöra skyldigheter enligt den här förordningen påverkar inte ECBS:s möjligheter att fastställa lämpliga bestämmelser för att säkerställa att reglerna följs i dess relationer med motparter, inbegripet möjligheten att helt eller delvis utestänga ett institut från transaktioner inom ramen för penningpolitiken vid allvarliga överträdelser av reglerna om minimireserver.

(8) Bestämmelserna i den här förordningen kan tillämpas i sin helhet på ett verkningsfullt sätt endast om de deltagande medlemsstaterna har vidtagit åtgärder så att deras myndigheter har befogenhet att helt och fullt bistå och samarbeta med ECB vad gäller insamling och kontroll av information i enlighet med artikel 6 i den här förordningen och i överensstämmelse med artikel 5 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *deltagande medlemsstat:* en medlemsstat som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med fördraget,

2) *nationell centralbank:* en deltagande medlemsstats centralbank,

3) *institut:* varje enhet i en deltagande medlemsstat som ECB enligt villkoren i artikel 19.1 i stadgan kan ålägga att hålla minimireserver,

4) *reservkvot:* den andel i procent av basen för minimireserverna som ECB får fastställa i enlighet med artikel 19.2 i stadgan,

5) *sanktioner:* böter, viten, straffränta och räntelös inlåning.

Artikel 2

Rätt att undanta institut

ECB kan på icke-diskriminerande grunder undanta institut från kraven på minimireserver enligt kriterier som fastställs av ECB.

Artikel 3

Bas för minimireserver

1. Basen för de minimireserver som ECB enligt artikel 19.1 i stadgan kan ålägga institut att hålla skall, om inte annat följer av bestämmelserna i punkterna 2 och 3, inbegripa i) institutets förpliktelser genom mottagande av medel tillsammans med ii) institutets förpliktelser som härrör från poster utanför balansräkningen. I basen skall inte ingå iii) institutets förpliktelser gentemot andra institut eller vissa av dessa förpliktelser enligt villkor som fastställs av ECB, och inte heller iv) förpliktelser gentemot ECB och gentemot nationella centralbanker.

2. För förpliktelser i form av omsättningsbara skuldinstrument kan ECB som alternativ till bestämmelsen i punkt 1 iii ovan föreskriva att ett instituts förpliktelser gentemot ett annat institut helt eller delvis skall dras av från basen för det fordringsägande institutets minimireserver.

3. ECB kan på icke-diskriminerande grunder tillåta att vissa typer av tillgångar dras av från kategorier av förpliktelser som ingår i basen för minimireserverna.

Artikel 4

Reservkvoter

1. Reservkvoterna, som ECB får fastställa enligt artikel 19.2 i stadgan, får inte överstiga 10 % av någon relevant förpliktelse som utgör en del av basen för minimireserverna men får vara 0 %.

2. Med det förbehåll som följer av punkt 1 kan ECB på icke-diskriminerande grunder fastställa skilda reservkvoter för vissa kategorier av förpliktelser som ingår i basen för minimireserverna.

Artikel 5

Befogenhet att utfärda rättsakter

ECB skall anta de förordningar och beslut som föranleds av artiklarna 2, 3 och 4 i den här förordningen.

Artikel 6

Rätt att samla in och kontrollera information

1. ECB skall ha rätt att från institut samla in den information som behövs för tillämpningen av kravet på minimireserver. Sådan information skall vara förtrolig.

2. ECB skall ha rätt att med avseende på riktighet och kvalitet kontrollera den information som instituten tillhandahåller för att visa att de uppfyller kraven på minimireserver. ECB skall underrätta instituten om sitt beslut att kontrollera eller tvångsinsamla information.

3. Rätten att kontrollera information skall inbegripa rätten att

a) begära att dokument överlämnas,

b) granska institutens böcker och register,

c) ta kopior av eller göra utdrag ur sådana böcker och register, och

d) begära skriftliga eller muntliga förklaringar.

Om ett institut hindrar insamlingen och/eller kontrollen av information skall den deltagande medlemsstat i vilken de relevanta lokalerna är belägna ge det bistånd som krävs, däribland säkerställa tillträde till institutets lokaler så att de ovannämnda rättigheterna kan utövas.

4. ECB får delegera utförandet av de uppgifter som avses i de föregående punkterna till de nationella centralbankerna. I enlighet med artikel 34.1 första strecksatsen i stadgan skall ECB ha befogenhet att i en förordning ytterligare precisera villkoren för utövande av kontrollrätten.

Artikel 7

Sanktioner för uraktlåtenhet att fullgöra skyldigheter

1. Om ett institut uraktlåter att hålla alla eller delar av de minimireserver som krävs enligt den här förordningen och enligt därmed sammanhängande ECB-förordningar eller ECB-beslut, får ECB ålägga institutet endera av följande sanktioner:

a) En betalning av högst fem procentenheter över ECBS:s marginallåneränta eller två gånger ECBS:s marginallåneränta. I båda fallen skall betalningen beräknas på det belopp varmed det berörda institutets reserver understiger kravet på minimireserver.

b) Ett åläggande av det berörda institutet att göra en räntelös inlåning i ECB eller de nationella centralbankerna till ett belopp av högst tre gånger det belopp varmed institutets reserver understiger kravet på minimireserver. Inlåningens löptid skall inte överstiga den period under vilken institutet uraktlåter att hålla minimireserver.

2. Då en sanktion åläggs enligt artikel 7.1 skall principerna och förfarandena i rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens befogenhet att ålägga sanktioner tillämpas med följande ändringar:

a) ECB skall skriftligen underrätta företaget om ECB-direktionens beslut.

b) Artiklarna 2.1, 2.3 och 3.1—3.4 i rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens befogenhet att ålägga sanktioner skall inte tillämpas, och de tidsfrister som avses i artikel 3.5—3.7 i den förordningen skall förkortas till 15 dagar.

3. Om ett institut uraktlåter att fullgöra skyldigheter som härrör från den här förordningen eller från därmed sammanhängande ECB-förordningar eller ECB-beslut utöver de skyldigheter som avses i punkt 1 ovan skall rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens befogenhet att ålägga sanktioner tillämpas vad gäller sanktioner för sådan uraktlåtenhet och vad gäller tidsgränser och villkor för åläggande av sådana sanktioner.

Artikel 8

Slutbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.